

שיטת רמת-גן

בשיטה זו נאספו תרומות לא חוקיות בסך 500 אלף ש"ח למימון מערכות הבחירות המקומיות של הליכוד

מובהק בעיר). אלה מעבירות את הצ'קים ישירות למישרד הפירסום המשרת את המועמד. בתמורה מקבלים התורמים חשבונית על "ייעוץ פירסומי".

שלב אחד בלבד: במקום שהליכוד ישלם תמורת השרותים שהוא מקבל (בעיקר פירסום), אנשיו של המועמד המקומי מתרימים חברות שונות (בדרך כלל בעלות אינטרס עיסקי

לכאורה עולה כי האנשים, שעמדו מאחורי בניית המנגנונים הללו והפעלתם, עברו עבירות פליליות חמורות. כך, למשל, ניתן להצביע על חשד לעבירה של קשירת קשר להשגת מטרה אסורה, שהעונש עליה הוא מאסר שנתיים. וכשנשאלים על העבירה, רואים גם את כל מי שידע על המעשה, ושאיפשר לאחרים לעבור את העבירה, ואת כל מי ששילם או יעץ לעבור את העבירה. נוסף על כך עולה לכאורה כי כל מי שידע בצמרת הליכוד על ביצוע העבירות, ולא פעל כדי להפסיק את ביצוען, סייע בכך לתורמים לבצע סידרה של עבירות על חוקי מס-הכנסה ומע"מ.

כך, על פי החשד, עברו שתי השיטות של ה"ישראבלוף" הליכודי:

שיטת המכבסה

עיקרון הפעולה: הקמת חברות פיקטיביות על-ידי גורם בגיבורות התנועה, באופן שיראו כלפי-חוץ כתברות פירסום. המטרה האמיתית של החברות — קליטת תרומות עבור הליכוד מתאגידים, ואספקת חשבוניות תמורתם, כביכול תמורת פירסום. בכסף שיגיע מהתורמים אמור היה להתבצע תשלום עבור ספקים שונים של הליכוד.

כך פעלה המכבסה: בשלב מסוים, כחודשיים וחצי לפני הבחירות לכנסת, וכחמישה וחצי חודשים לפני הבחירות המוניציפליות, ייסד חשב הליכוד, מרדכי יהל, שתי חברות תמימות לכאורה: ב"8.8.9 הוא רשם חברה בשם הילת המפרסם בע"מ. שמטרתה המוצהרת היתה פירסום, וב"8.8.18 הוא ייסד

העשירות של הליכוד

חברה בשם ב.מ.י. שחר חקשורת בע"מ. שמטרתה המוצהרת היתה "תחומי תרומות יחסי-ציבור ופירסום" (ראשי התיבות ב.מ.י. באו כקיצור לבניהוזהג ברוריה ומרדכי יהל, והשם שחר בא על שמו של כנס).

על פי חשדן של הרשויות החקירות, החברות הללו היו פיקטיביות, ומטרתן האמיתית היתה שונה לחלוטין. על פי החשד שימשו החברות כחברות-קש לגיוס תרומות לקופת הליכוד מגורמים עסקיים שונים. כנגד תרומות אלה קיבלו התורמים מהחברות חשבוניות-מס פיקטיביות, שאותן רשמו כהוצאות עסקיות בספריהן וקיוו אותן. על פי החשד, דרך החברות הנ"ל קיזז הליכוד חשבוניות-מס עבור הוצאות שוטפות למע"מ, רכתי-הבחירות, שנרשמו כהוצאות בחברות אלה.

בבקשה השניה לפקודת-מעצר פורטו אחדות מפעילויות החברות הללו: "החברות מסרו לתורמים חשבוניות-מס, כאשר בהן ציון סתמי של שירותים כביכול (פירסום סמוי) ו"ייעוץ לפירסום", כך שהתורמים, שהם תאגידים ושותפויות, יכלו לרשום בספריהם הוצאות אלה כהוצאות עסקיות שוטפות. מצד אחר שולמו על-ידי שתי החברות הנ"ל הוצאות לבחירות". ממקורות מישטריים נודע לנו כי עד למועד הבחירות לכנסת, גייסו חברות-הקש של הליכוד כמיליון שקל. בין התורמים הבולטים:

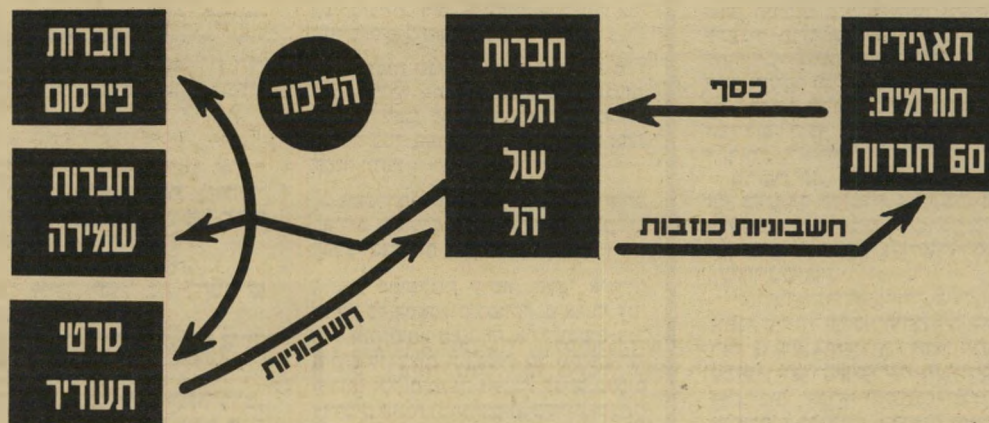
שיטת רמת-גן

● **בורסת היהלומים הישראלית**, שניאיה הוא משה שניצר, תרמה לליכוד 180 אלף ש"ח.

● **חברת "בני משה קרסו"** לייבוא רכב, באמצעות בנימין בר-משה קרסו, תרמה 95 אלף ש"ח.

המכבסה

כך נאספו תרומות בלתי-חוקיות בסך 1.5 מיליון ש"ח למימון הבחירות של הליכוד

שלב ג'

התוצאה הסופית של הכביסה: ה"תרומות מהתאגידים שימשו את הליכוד ונרשמו כהוצאות לצורכי פירסום בספרי-התאגידים.

שלב ב'

חברות-הקש משלמות במקום הליכוד לחברות שונות, המעניקות שירותים לליכוד, ובתמורה מקבלות חשבוניות. כך נוצר מצב שאין להן רווח (כי כל הכסף שנכנס - יצא) והן לא חייבות במס.

שלב א'

מתרימים מטעם הליכוד פונים ל"תאגידים, ומציעים להם לתרום לחברות-הקש של הליכוד, ולקבל בתמורה חשבוניות על פירסום. ה"תאגידים מקזיזים את המע"מ מה"חשבוניות, ורושמים אותן כהוצאה מוכרת.